

Sint-Antoniusschool ITI

Als onderdeel van onze voortdurende inspanningen om de dorpen in de omgeving van Asmoli verder te ontwikkelen, gaan wij een *Technisch Opleidingsinstituut of Industrial Training Institute* (ITI) oprichten. In de honderden dorpen in deze streek zijn er duizenden jonge mannen en vrouwen die hun schoolloopbaan afbreken en die na het tiende jaar de rangen van de werklozen gaan vervoegen. Zij kunnen niet anders dan tegen een laag dagloon af en toe wat te klussen. De meest afgelegen delen van het Indiase platteland barsten van zulke werkloze, ongeschoolde arbeiders.

In de afgelopen tien jaar heeft de aanwezigheid van het *Werk der Broden* in deze streek duizenden gezinnen op de ene of de andere manier geraakt, via de *Sint-Antoniusschool*, de dorpsanimatie, de microkredietprogramma's, de poliklinieken en vormings- en opleidingsprogramma's, die door de dorpelingen ten zeerste worden gewaardeerd. Op dit punt leek het ons gepast om actie te ondernemen zodat de leerlingen die onze school of de andere lokale scholen na het tiende jaar verlaten, kansen te bieden om aan werk te geraken. Voor gediplomeerde technici liggen er immers kansen voor het grijpen in steden die op amper 150 km van hier liggen.

We doen al een paar jaar moeite om zo'n Opleidingsinstituut van de grond te krijgen. Twee jaar geleden hadden we contact met de ITI van *Don Bosco* in *Delhi*, in de hoop dat we daar steun zouden vinden, maar we geraakten niet verder omdat het voornaamste probleem

was en bleef dat we de juiste persoon moesten vinden om dit project in goede banen te leiden.

Noem het de voorzienigheid of de juiste man op de juiste plaats, maar op een dag in 2013 ontmoetten wij *Roy Mathews*, die net met pensioen was gegaan na het beëindigen van zijn loopbaan als directeur van een technische opleidingsinstituut van de overheid in *Kerala* (Zuid-India). Bij de overheid is 56 jaar de pensioenleeftijd...

Mr. Roy bracht ons project in Asmoli een bezoek (zijn woonplaats ligt op 2.000 km afstand) in oktober 2013. De achtergesteldheid van de streek, de mentaliteit van onze organisatie en de nood aan een ITI in deze omgeving waren voor hem even zoveel motiveringen om het project op zich te nemen. Hij verrichtte voorbereidend veldonderzoek en bezocht andere scholen in nabijgelegen steden, en toen stelde hij voor om het opleidingsinstituut op te starten met opleidingen voor de drie beroepen waar het meeste vraag naar is: elektriciens, monteur en COPA (*Computer Operator and Programming Assistant*), voornamelijk bedoeld voor de jonge meisjes uit de streek.

We hadden de tijd niet om af te wachten of te beraadslagen, want het academisch jaar van technische vormingsinstituten begint in de maand augustus van dit jaar, en de infrastructuur en de voorbereidende administratieve rompslomp moeten klaar zijn voor eind mei. In juni zal het Accreditatiecomité de locatie bezoeken om te controleren of alle normen zijn nageleefd die vastliggen in de richtlijnen van de

De benedenverdieping van de nieuwe vleugel van de secundaire afdeling zal gebruikt worden voor de technische opleidingsprogramma's.

DGET (*Directorate General for Employment and Training*).

Hoe we aan de vereiste ruimte zijn geraakt

Hebben wij een nieuwe campus gebouwd voor het instituut ? Nee, niet echt... Dat zou ideaal geweest zijn, maar veel te duur, en we willen het maximum halen uit wat we al hebben. Dus besloten we om het instituut onder te brengen in het gebouw van de *Sint-Antoniusschool*. Aangezien de laboratoria volgens de wet op de begane grond moeten ingericht worden, hebben wij de inrichting van de benedenverdieping gewijzigd. De extra lokalen voor de secundaire school worden op de eerste verdieping ingericht. Wij hopen dat deze werken klaar zullen zijn tegen eind mei 2014.

Elektriciens & Monteur zijn allebei industriegerichte opleidingen, die voldoende mogelijkheden bieden om te worden aangeworven of als zelfstandige te beoefenen. *COPA* is een richting die leidt naar de dienstensector, die geschikt is voor meisjes en veel mogelijkheden biedt in sectoren als data-invoering, software development, enz.

Beroep	Duur	Toelatings-voorwaarde	Afmetingen atelier + klas
Elektricien	2 jaar	10 ^{de} Pass	98 +40 m ²
Monteur	2 jaar	10 ^{de} Pass	88 +40 m ²
Computer Operator & Programming Assistant (COPA)	1 jaar	10 ^{de} Pass	70 +40 m ²

De voortdurende steun van BESIX

De kostprijs voor de werken is begroot op 225.000 € en daarbovenop komt ongeveer 50.000 € voor laboratoriumuitrusting en machines. De *stichting BESIX* had in het jaar 2012-13

de bouw van de benedenverdieping al financieel gesteund, en onlangs ook voor de laboratoriumuitrusting. Wij durven ook op uw vrijgevigheid te hopen, want de totale kosten zijn dit jaar hoger uitgevallen dan we eerder hadden gepland.

Internaat

In het verleden hadden een aantal ouders ons al gevraagd of er geen mogelijkheid was om hun kinderen die in de *Sint-Antoniusschool* school liepen, onder te brengen in een internaat. We zijn daar toen niet op ingegaan omdat we dachten het probleem te kunnen oplossen door schoolbussen in te leggen voor het vervoer van de kinderen uit omliggende dorpen. Onlangs kwam de vraag weer boven, meer bepaald omdat er nu grote meisjes bij ons schoollopen. Kunnen wij onze secundaire school en technische vorming wel aanbieden aan jonge meisjes die buiten de onmiddellijke omgeving wonen, waar de schoolbussen dus niet komen ? Dat zal alleen mogelijk zijn als we ook de mogelijkheid bieden om hier te logeren.

Zoals we in de laatste nieuwsbrief schreven hebben hier eerder al kinderen uit de tiende klas verbleven, voor hun bijlessen. Bijlessen en een sfeer die aanzet tot leren zijn immers vereist om hen voor te bereiden op hun examens. Voor leerlingen in hogere leerjaren is dat een nog dringender noodzaak. Vandaar dat wij eraan denken om een tijdelijke oplossing te bedenken om hen onder te brengen. In de personeelsverblijven zouden er een paar gelogeerd kunnen worden, maar als er veel kandidates zouden zijn, kunnen

we een van de klaslokalen die we onlang hebben gebouwd op de eerste verdieping van de nieuwe vleugel kunnen omvormen tot een tijdelijke slaapzaal. Afhankelijk van de behoefte zullen wij ons aanpassen aan de situatie.

Begin maart werd het centrale examen voor leerlingen van het tiende leerjaar afgenomen in de stad *Sambhal*. We wachten vol ongeduld op de resultaten.

Affiliatie aanvaard voor 11de en 12de leerjaar!

De Sint-Antoniusschool is de « Sint-Antonius Senior Secondary school » geworden, want we zijn nu geaffilieerd met de Central Board voor het 11de en het 12de leerjaar. Dankzij deze affiliëring kunnen de leerlingen van het tiende leerjaar hun opleiding voortzetten in onze school. Wij zijn van plan om ook leerlingen uit scholen buiten de affiliëring toe te laten tot het elfde en twaalfde leerjaar. Het centrale examen voor leerlingen van het tiende leerjaar werd begin maart afgenomen in *Sam-bhal*, de dichtstbij gelegen stad (18 km van *Dugawar*). De resultaten zullen in de maand juni bekendgemaakt worden.

Sta mij toe op dit punt een klein, maar typerend incident met u te delen. De school had iemand ter beschikking gesteld van de leerlingen van de tiende klas en hun ouders om te helpen bij hun beslissing over hun toekomstige studies. Er was voorzien dat elk ouderpaar een apart gesprek zou kunnen hebben met de adviseur. Iedereen was lang vooraf geïnformeerd over deze bijeenkomst en er was aan de leerlingen uitgelegd wat de voordelen waren. Toch daagden slechts 23 van de 37 leerlingen op, omdat 14 ouderparen het niet nodig vonden om te komen. De betrokkenheid van de ouders bij de school is in het algemeen erg beperkt. Er zijn maar weinig ouders die interesse betonen.

Internationale Vrouwendag

Zoals elk jaar werd hier op 9 maart de Internationale Vrouwendag gevierd. Er namen 600 vrouwen deel aan het programma. We hadden dit jaar geen bussen naar de dorpen gestuurd. We hadden de vrouwen laten weten dat ze er zelf moesten zien te geraken. We hadden 400 vrouwen verwacht en waren dan ook blij verast doordat de grote opkomst – ze hadden zich niet laten weerhouden door het gebrek aan transportmiddelen!

Er werden op die dag wel driewielers uitgedeeld voor de fysiek gehandicapten uit de dorpen. Er namen kinderen van de Sint-Antoniusschool deel aan een tekenwedstrijd van de *Prathma Bank*. De prijzen werden uitgereikt door de directeur van de bank. *Yuvthi Mandals* (jeugdbewegingen) brachten verschillende cul-

Er werden driewielers uitgedeeld op Internationale Vrouwendag.

De leerlingen deden mee aan een tekenwedstrijd.

turele programma's. En enkele zelfhulpgroepen (SHG - Self Help Groups) stelden kraampjes op om hun producten te verkopen. Het werd een memorabele dag voor de dorpsvrouwen !

Kajal is nu veilig !

Kajal is een kind dat wordt gesponsord door het Werk der Broden. Ze zit in het vijfde leerjaar. Haar ouders maken thuis snacks, die ze verkopen in een winkeltje in *Dugawar*. Op 16 december was haar vader thuis een LPG-gascilinder van 5 kg aan het repareren. Hij had de indruk dat er wat water was geïnfilteerd en dat er geen gas meer in zat. Hij zat in huis, bij het vuur, naast zijn vrouw die het eten aan het bereiden was. Op een bepaald moment lekte er toch gas uit de cilinder, dat meteen vuur vatte. *Kajal* was op dat ogenblik buiten. Toen ze haar broertje hoorde krijsen dat hij in brand stond, rende ze naar binnen, greep hem vast, sleurde hem naar buiten en bluste zijn brandende kleren. Dankzij haar snelle reactie was haar broertje niet verbrand. Maar terwijl ze hem naar buiten droeg, vatte haar broek in synthetische stof vuur. Haar beide benen waren erg verbrand, tot aan de knieën. In de algemene paniek besepte niemand dat er iets ernstigs aan de hand was met *Kajal*. Op aanraden van een buurman werd ze naar een Ayurvedisch ziekenhuis gebracht op 50 km van *Dugawar*. Ze bleef daar een week en toen ze terugkwam was het erger.

Toen Jena, een van onze mensen haar ging bezoeken en zag in welke toestand ze verkeerde, was hij geschokt. We brachten haar naar de brandwondenspecialist en regelden de beste mogelijke verzorging voor haar. De behandelende geneesheer, *Dr. Tyagi*, schreef ons in een brief:

« Toen het team van het Werk der Broden bij mij aankwam met *Kajal*, was ze in een vreselijke toestand. Haar brandwonden waren bedekt met een of andere lokale medicijn, gemaakt van geraffineerde olie. Onder die laag zat een andere laag olie : gebruikte, smeerolie van Mobiloil. We deden ons best om die lagen weg te krijgen met warm water, maar door het koude weer kleefde de olie aan de wonden en het kind leed gruwelijke pijn. Ze zou gestorven zijn aan *septicaemia* (wondinfectie) of *hypothermia* omdat de wonden niet verbonden waren en de ouders haar lieten liggen op gedroogd suikerriet, dat in de winter dient als veevoeder, omdat ze hadden niet genoeg stukjes stof voor het maken van zwachtels. Ik zei dat het kind waarschijnlijk niet zou overleven. God zij dank reageerde ze op de behandeling en genas ze zeer snel. »

Ik kan nog altijd niet begrijpen waarom haar ouders ons niet meteen hebben gewaarschuwd... en ik vraag mij af : als het hun zoon was geweest, hadden zij hem dan ook zo behandeld ?

Kajal was ernstig verbrand en de behandeling die ze kreeg van lokale genezers maakte haar toestand alleen maar erger.

Na 6 weken kwam Kajal weer naar school. Ze wordt nu langzaam maar zeker weer de oude. Onze leerkrachten brengen haar huisbezoeken om zich ervan te vergewissen dat ze voldoende voedsel krijgt en goed verzorgd wordt.

BIC : CPHBBE75 — **IBAN** : BE90 1262 0485 0532
(Fiscaal attest, 40€ min.). **Werk der broden** vzw,
A. Delzennestraat 9, 7800 Aat. <http://www.WerkDerBroden.org>